

Malokarpatský posol

Mesačník FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: I.

Máj 2016

číslo: V.

Milí priatelia, bratia a sestry,

rozbehli sme sa mnohí vo svojich obľúbených prácach v záhradkách, v skrásokovaní okolia domov a v tomto mesiaci zbierame aj tohtoročné prvé plody a dary zeme. S chuťou sme sa dali do jarného upratovania a Bohu vďaka nechýbali šikovné ruky ani pri práci okolo farskej budovy a tiež pri upratovaní starej fary. A tak ako sa tešia športoví nadšenci na vystúpenie nášho hokejového tímu na MS v Rusku, našich olympionikov na OH v Rio de Janeiro, i na výkon našich futbalistov na ME vo Francúzsku, tak sa všetci tešíme i na život v našej farnosti. Deti z tretieho ročníka sa pootivou a s radosťou pripravujú na 1. Sv. prijímanie a pribúdajú nám aj snúbenci, ktorí chcú v blízkom čase vstúpiť do manželstva. A samozrejme veľa mi sa tešíme z tých, ktorí uzreli svetlo sveta a prichádzajú medzi nás a stávajú sa Božími deťmi vo sviatosti krstu. Za toto všetko chceme chváliť nášho Pána. Pri tomto však, ako sme spomenuli, nemôžeme zabúdať ani na Božiu a našu Nebeskú Matku – Pannu Máriu, patrónku našej farnosti, ktorú v tento krásny mesiac nazývame aj *Kráľovnou mája*.

Loretánske litánie, ktoré každodenne zaznieva

z našich srdiec ako prejav dôvery, nás posilňuje v nádeji a istote, že s Pannou Máriou sa oplatí kráčať na našej pozemskej púti a prosíme ju o orodovanie. Tento mesiac si pripomíname aj prvé výročie odchodu do večnosti otca biskupa Mons. Dominika Tótha, veľkého mariánskeho ctiteľa, útleho vzhľadom, no mocného duchom. Jeho biskupské heslo *Per Mariam ad Iesum* nás presviedča o dôležitosti nášho zjednotenia s Božou Matkou, ktorá nás bezpečne vedie k svojmu Synovi a nášmu Pánovi. Pri nej sa s ňou sa chceme uistiť o istotách, ktoré nás majú vyznačovať ako dobrých kresťanov. Zároveň chceme požiadať o dar pevnej viery a pokory a tiež mať snahu zachovať si isté srdce.

váš duch. otec Milan

Žijeme milosrdenstvom

„*bol som chorý a navštívili ste ma...*“

Mt 25,36

Každému z nás dobre padlo a bol potešený, keď v dňoch svojej choroby ho prišiel jeho blízký človek z okruhu priateľov navštíviť. Tento dobrý skutok patrí medzi tie, ktoré Pán Ježiš odmeňuje veľa radosťou. Avšak egoista nemá miesto pre Krista, ani čas pre blížneho. Mnohí chceme byť informovaní a zaujímame sa o správy v našej krajine i v zahraničí. Viacerí čítame noviny a kto nečíta noviny, pozrie si správy na internete. No je smutné, keď sa niektorí nezaujímajú o svojich blízkych, žijúcich len niekoľko metrov od nich. I toto treba zaradiť medzi paradoxy tejto chladnej doby. No na druhej strane je veľkým potešením pre nás keď prídeme ku chorým vysluhovať im sviatosti a nájdeme tam nielen rodinných príslušníkov, ale aj susedov, ktorí prišli navštíviť svojho blízkeho a podať mu pomocnú ruku. Našli si čas, majú dobrú vôľu a srdce. Myslia teda na to podstatné a nezabúdajú...

Z Katechézy

Medzi sviatosťami uzdravenia nachádzame aj piatu v poradí a tou je *pomazanie chorých*. Každý si prajeme zdravie a prosíme o dobrotivého Boha, aby sme sa mohli v zdraví venovať svojim povinnostiam. A keď nám chýba, snažíme sa s pohľadom viery prijímať aj skutočnosť choroby prítomnú v našom živote. Svätá Cirkev zahŕňa a mimoriadnou starostlivosťou aj chorých. Vieme, že utrpenie, bolesť a choroba nie sú vzdialené reality, v ktorej sa nachádzame a často sa s nimi stretávame.

Cirkev verí a vyznáva, že medzi siedmimi sviatosťami je jedna sviatosť osobitne určená na to, aby posilovala tých, ktorí sú skúšaní chorobou. Je to pomazanie chorých /KKC 1511/. Pomazanie chorých nie je iba sviatosťou tých, ktorí sa ocitajú v posledných chvíľach života. Preto vhodný čas na jej prijatie je isto už vtedy, keď veriaci za iná by pre chorobu alebo starobu v nebezpečnosti smrti. Ak chorý, ktorý prijal pomazanie, opäť nadobudne zdravie, môže v prípade

alšej ažkej choroby znova prija túto sviatos . Po as tej istej choroby možno túto sviatos zopakova , ak sa choroba zhorší. Je vhodné prija túto sviatos pred ažkou operáciou. To isté platí o starých u och, ke sa ich slabos stup uje /KKC 1514-1515/. U apoštola sv. Jakuba nachádzame slová: „*Je niekto z vás chorý? Nech si zavolá starších Cirkvi; a nech sa nad modlia a mažú ho olejom v Pánovom mene. Modlitba s vierou uzdraví chorého a Pán mu u aví; a ak sa dopustil hriechov, odpustia sa mu*“/Jak 5, 14-15/.

Matériou tejto sviatosti je pomazanie chorého na ele a na rukách olivovým olejom, ktorý je požehnaný biskupom na Zelený Štvrtok, alebo v prípade potreby k azom, ktorý sviatos vysluhuje. **Formou** sviatosti sú slová k aza alebo biskupa: „Skrze toto sväté pomazanie a pre svoje láskavé milosrdenstvo nech ti Pán pomáha milos ou Ducha Svätého. Amen./odpovie chorý/ A oslobodeného od hriechu nech a spasí a milostivo posilní. Amen./znova odpovie chorý/

Teraz sa zamyslime nad ú inkami tejto sviatosti. Prvou milos ou tejto sviatosti je milos posily, pokoja a odvahy na premáhanie ažkostí, ktoré sú charakteristické pre stav ažkej choroby alebo pre stareckú krehkos . Táto milos je darom Ducha Svätého, ktorý obnovuje dôveru a vieru v Boha a posil uje proti pokušeniam zlého ducha, t.j. proti

pokúšeniu malo-myse nosti a úzkosti pred smr ou. Táto Pánova pomoc chce prostredníctvom sily jeho Ducha privies chorého k uzdraveniu duše, ale aj k uzdraveniu tela, ak je to Božia vô a. Zárove táto sviatos spôsobuje odpustenie hriechov, ak sa chorý nevládze vyspoveda /porov. KKC 1520/.

Milos ou tejto sviatosti chorý prijíma silu a dar užšie sa spoji s Kristovým utrpením. A tiež chorí, ktorí prijímajú túto sviatos , tým že sa dobrovo ne spájajú „s Kristovým utrpením a jeho smr ou“, prispievajú k dobru Božieho udu. Chorý tak prináša obeť Bohu za Cirkev a Cirkev sa zasa za neho modlí /porov. KKC 1521-1522/. Ak sa sviatos pomazania chorých vysluhuje všetkým, ktorí trpia ažkými chorobami a slabos ami, tým skôr sa ude uje u om, ktorí sa nachádzajú na sklonku života. Cirkev okrem

toho poskytuje veriacim aj Eucharistiu ako *viaticum* – pokrm na cestu/porov. KKC 1523-1524/. Napokon treba doda , že aj pri prijatí tejto sviatosti je potrebná viera. Je ve mi potrebné a užito né, aby k az v as vysluhoval tieto sviatosti chorým. Je teda dôležité, aby príbuzní zavolali k aza, kým je chorý ešte pri vedomí. Doma je potrebné pripravi stôl prikrytý bielym obrusom, na om križ, sviece a svätenú vodu. Pri obrade pomazania chorých majú by prítomní všetci domáci, prípadne aj priatelia, lebo sa budú spo ne modli za chorého.

Prosme o pomoc i Pannu Máriu, ku ktorej sa s dôverou utiekame a vzývame ju zvláš v tomto mesiaci máj ako *Uzdravenie chorých*.

Nad Božím sl ovom

Na slávnos Zoslania Ducha Svätého nám liturgia Slova v prvom ítaní predkladá slová z knihy Múdrosti. *Toto hovorí Božia Múdrost* : „*Pán ma stvoril na po iatku svojej innosti, skôr, ako urobil oko vek. Od ve nosti som ustanovená, od za iatku, prv, ako povstal svet*“ /Prís 8, 22-23/. Duch Svätý, ktorý je kreatívnym princípom v stvorenom svete a ktorý dáva život, je Duch Múdrosti. Vo svojej múdrosti Boh stvoril svet a všetko o je v om, živé i neživé a napokon loveka, aby spravoval a užíval stvorené dobrá. loveka Boh stvoril na svoj obraz, obdaril ho rozumom a slobodnou vô ou, aby krá al cestou múdrosti a lásky. lovek je tak povolaný Boha spoznáva , milova ho a napokon dosiahnu oslávenie v Nebeskom krá ovstve.

Tak ako má všetko svoje miesto vo vesmíre, tak má všetko svoje miesto i v prírode a vôbec aj v našom tele. Všetko má svoju úlohu a dôležitos . Za týmto všetkým je Božia Múdrost . A tak ako dal Boh poriadok do tohto sveta, požaduje i od loveka, aby poriadok zachovával v sebe i vôkol seba. Dôsledky dedi ného hriechu však narušili harmóniu v prírode i v samom loveku. asto okolo seba vidíme nepokoj, nelásku, nespravodlivos a neporiadok. Akonáhle sa lovek vzdiali od Boha, vzdiali sa aj od svojho absolútneho cie a a na základe toho koná zlé skutky, nezlu íte né s Božím poriadkom a Božou Múdrost ou. Ježiš Kristus, ktorý už zví azil na dreve križa a svojím zm tvychvstaním, obnovuje celé stvorenie, loveku vracia prvotnú dôstojnos . Dáva nám svojho Ducha, ktorý nás tak ako apoštolov vovádz do plnej pravdy /Jn 16,13/. Duch Múdrosti nech sprevádza aj nás a nech cez nás koná. Nech všetko v našom živote má správne miesto. Ak sme si ešte neurobili poriadok v nás samých, neodkladajme, ale za nime hne . Nech má teda miesto v našom živote na prvom mieste Boh, staros o rodinu nielen po tej materiálnej stránke, ale aj po tej duchovnej a udskej. Nech má v našom živote svoje miesto práca, vz ah k blíznym i potrebný oddych.

Ktorý nám Ducha Svätého zoslal

Noc! Tma zabalila všetko
už do ierneho vankúša.
Tackáš sa neisto a blúdiš...
Márne sa vidie pokúšaš.

Až zlaté slnko nad ránom
rozožne svetla pochode .
Tma v h bkach zmizne, krok spresní,
Rozštebotá sa opä de .

adový vietor zavýja,
mráz kreslí na sklo ve diela...
Ruka sa lepí na k u ku,
sneh farbí všetko do biela,

až teplé slnko bohato
hrejivú náru roztvorí,
odzvoni, mrazu i zime,
zajasá lovek i tvory.

Mysle zahalil temný mrak.
Srdcia sú chladom zmrazené,
pyšné atómové udstvo
je z ve kej asti skazené!

Ohe mu treba žiarivý,
roztrhnú záves slepoty.
Obmäk i srdcia adové,
povy ahova rolety.

Prí , Duchu Svätý, Tešite ,
obnov tvárnos našej zeme,
rozohrej v srdciach adových
vieru a lásku, o drieme.

Svätí- naše svetlá

16. máj – sv. Ján Nepomúcký

Nielen v našich chrámoch, ale i pri cestách a na uliciach našich obcí asto nachádzame sochu sv. Jána Nepomúckého, ktorého úcta je v našej krajine ve mi rozšírená.

Narodil sa v echách v Nepomuku okolo polovice 14. storo ia. Bol verejným notárom a sudcom pražského arcibiskupa a od roku 1389 jeho generálnym vikárom. Stato ne bránil práva Cirkvi proti krá ovi Václavovi IV. Na krá ov príkaz a za jeho prítomnosti Jána mu ili a d a 20. marca 1393 vo ve erných hodinách ho hodili do rieky Vltavy. Už v nasledujúcich desa ro iach vládlo presved enie,

lovek nech vidí loveka,
nech sme už udská rodina,
nech Tebou posledná udrie
zlobe a chladu hodina.

Zlomené vz ahy pozváraj,
i odcudzených prive spä !
Prí , Duchu Svätý, Tešite
nech s Tebou je už lepší svet!

Mons. Anton Adamkovi

že hlavným dôvodom jeho zavraždenia bolo spovedné tajomstvo, ktoré Ján dôsledne chránil pred neústup ivou krá ovou žiados ou. Jeho telo je uložené v pražskom metropolitnom chráme a je vo ve kej úcte.

O mu ení a smrti Jána z Pomuku od arcibiskupa Jána z Jenštejna

(27. lánok S ažností Bonifácovi IX. z roku 1393)
Dal ho mu i pred o ami všetkých a sám priložil ruku

Na nasledujúci de mi ur ili termín, ke sa malo prostredníctvom krá ovskej rady rokova o urovnaní a zmierení s krá om, moravským markgrófom a krá ovským komorníkom. S mojimi radcami ma predviedli pred krá a na uzavretie kone ného mieru.

Ako som tam bol so svojimi vikármi a s inými, krá zrušil dohodu, ktorej uzavretie zveril svojej rade, a povedal, že s onou pokonávkou a zmierením nie je spokojný. A vravel toto: „Ty, arcibiskup, vyluč uješ z Cirkvi mojich úradníkov bez môjho vedomia a potvrdil si kladrubského opáta!“ A mnoho iných vyhrážok povedal majstrovi mojej kúrie: „Odstúp odo mňa, lebo ti zaraz dám zraziť hlavu!“ Potom sa pozrel na tých, čo ma sprevádzali, a povedal: „Týchto štyroch zatknite“ – totiž môjho oficiála Mikuláša Puchníka, doktora cirkevného práva môjho vikára Jána, míšenského prepošta môjho kanonika Václava a mňa – „a obozretne odveďte!“ A iným pohrozil: „Teba a teba utopím!“ Keď som pred ním niečo pokrútil hlavou, usilujúc sa zmierniť jeho hnev, aj on posmešne pokrútil hlavou predom a na obe kolená. A keď bol v kapitule, hneď udril rukoväťou svojho meča po hlave doktora práv dekana môjho pražského kostola Bohuslava, už vetchého starca, tak silno, že mu vytryskol prúd krvi, a s rukami zviazanými za chrbtom rozkázal ho odviesť do domu pražského kastelána. Navečer ich dal – zviazaných na rukách i nohách – pred oči všetkých svojmu katovi mučeníka a on sám priložil ruku i facku k bokom vikára a oficiála i na iné miesta. A kázal ich utopiť. A boli by už bývali všetci

utopení, keby neboli – ako vravia ľudia – v prítomnosti verejného notára s úbilí a odprisahali, že nikdy nepovedia, že boli zajatí alebo mučení; a ako som sa dozvedel, chcel tiež, aby mu prisahali, že sa postaví proti mne, biskupovi. Oni však, celí prestrašení, radšej žiadali vyhotovenie verejnej listiny, ako by sa mali dať utopiť, a – ako hovoria ľudia – potvrdili ju svojimi prisahami. Potom ich prepustili.

Iba ctihodného Jána, doktora a môjho vikára, po strašnom mučení a prepálení boku, takže už ani nemohol zostať nažive, viedli verejne ulicami a námestiami mesta utopiť. Asi o tretej hodine v noci ho z pražského mosta so zviazanými rukami a s hlavou priviazanou k nohám v podobe kola hodili do rieky a utopili.

Úvaha nad ľudským životom z pohľadu bioetiky

Bioetická reflexia príkazu *Nezabiješ!* Za iatok života – právny status embrya, biologický a filozofický diskurz, eugenika, pojem osoby

Predmetom nášho skúmania je bioetická reflexia príkazu *Nezabiješ!* v súvislosti so začiatkom života ľuďa – právny status embrya, biologický a filozofický diskurz, eugenika, pojem osoby a štatút embrya a problematika potratu. V našej spoločnosti sa príkaz *Nezabiješ!* sklo uje v určitých intervaloch vzhľadom na spoločenské dianie a aktuálnu problematiku. V súčasnosti je aktuálna otázka eutanázie, nakoľko niektoré krajiny sa snažia uzákoníť eutanáziu ako zákonný spôsob zabíjania chorých, starých a „nepotrebných“ ľudí, nevynímajúc ani deti, zneužívajúc k tomu verejné komunikačné prostriedky, v ktorých vystupujú nevylicované chorí žiadajúci pre seba smrť. V súčasnosti sa menil trestný zákon, aktuálnou otázkou bol trest smrti. Sú mnohé ázijské krajiny, v ktorých aj za trestné činy, ktoré nesúvisia s vraždou, napríklad s drogovou kriminalitou je uložený a v rýchlom konaní aj vykonaný trest smrti. Ľuďa porušuje Boží príkaz *Nezabiješ!* aj siahnutím na vlastný život, pritom nie je ojedinelým prípadom, že niektorí ľudia nezvládajú ťažkú ekonomickú i sociálnu situáciu a končia svoj život samovraždou. Hoci otázka „interrupcie“ sa verejnosti podsúva väčšinou pri predkladaní programov politických strán v predvolebnom období, napriek tomu otázku ukončenia života nenarodeného dieťaťa považujeme za veľmi vážnu a spôsobujúcu demoralizáciu ľudskej spoločnosti. Preto budeme venovať tejto skutočnosti náležitú pozornosť.

Pri spracovaní danej problematiky vychádzame z poznatkov bioetiky. Vyjadruje istú etiku ľudského života, aktualizovanú úspechmi súčasných biomedicínskych vied. Okrem iného ide o odbor zaoberajúci sa genetickými zásahmi, transplantáciou orgánov, eutanáziou, metódami terapie osôb psychicky chorých, samovraždou, pokusmi s ľuďmi. Definíciu, založenú na vnútorných obsahových zložkách, sa pokúša podať autor hesla „Bioetika“ v Katolíckej encyklopédii. Podľa neho bioetika je „normatívna veda o mravnej problematike vyplývajúcej zo štruktúr spätých s rozvojom biologicko-lekárskeho vied.“ (lipko, T. SJ/)

Napriek tomu, že nie je možné vyberať všetky definície bioetiky, môžeme pre naše ďalšie úvahy si osvojiť definíciu: „Bioetika predstavuje tú časť špeciálnej filozofickej etiky, ktorá má určovať morálne dôležité hodnotenia a normy v oblasti ľudských činov (aktov), súvisiacich so vstupom

loveka do hraničných situácií, týkajúcich sa poiatku života, jeho trvania a smrti.“/ lipko, T. SJ/

Náš život sa nezačína narodením, ale asi 280 dní skôr. Iba v strunosti naratujeme za iatok života, aby sme mohli v jadre práce diskutovať o živote a smrti v jednotlivých vývinových štádiách ľudskej bytosti. Z biologického pohľadu za iatok nového organizmu zodpovedá splynutiu dvoch pohlavných buniek – gamét, z ktorých jedna pochádza od otca – spermia, a druhá od matky – vajíčko, oocyt. Keď prvá spermia dosiahne membránu oocytu, celá ju prenikne, prejdúc do vnútra bunky vajíčka. Preniknutá spermia vo vajíčku uvoľní svoj genetický materiál obsiahnutý v 23 chromozómoch. Spojením genetického materiálu vajíčka s 23 chromozómami, sa utvára nový kompletný genóm so 46 chromozómami: toto je fáza zygoty. Zygota je prvou bunkou nového organizmu, ktorá sa asi po 38 hodinách od oplodnenia delí na dve bunky a každá z nich sa znovu delí každých 12 hodín až po vytvorenie (na konci tretieho dňa) celku 16 buniek, nazývaný *morula*. Na štvrtý deň embryo dosiahne maternicu, kde sa voľne pohybuje tri - štyri dni, delí sa v štádiu 32 – 64 buniek dostáva meno *blastocyt*. Zahniezovanie začína okolo siedmeho dňa života a končí okolo 14. dňa od oplodnenia. Medzi 14.-21. dňom vytvára sa nárt placenty a dovojuje embryo vyživovať sa a okysliť prostredníctvom matkinej krvi. Prvých osem týždňov života sa ľudská bytosť nazýva *embryo*, od ôsmeho týždňa po narodenie plod./ Porov. Faggioni M. P./

/pokračovanie v nasledujúcom čísle/
Text: Anna Jurovíková

Mesiace máj a úcta k Panne Márii

Mesiace máj sa oddávna slávi v Cirkvi ako mesiace Panny Márie. Keďže sa v máji celá príroda otvára pre nový život a množstvo kvetov prezentuje svoju krásu, sú symbolmi krásy pre istú Pannu, ktorá dala život Kristovi, aby naplnila Boží plán spásy s nami. Panna Mária nepovažovala po Ježišom Nanebovstúpení svoju úlohu tu na zemi za skončenú. Veľtesne pred Ježišovou smrťou jej Boží Syn zveril nás všetkých. Okrem toho, že je Božou Matkou, je aj matkou nás všetkých. Podľa blah. Pavla VI. je Matkou Cirkvi. V jej prítomnosti sa môžeme nielen cítiť oveľa bezpečnejšie vo všetkých životných starostiach a krížoch, ale od nej sa máme učiť aj umeniu modlitby. A to modlitby sústredenej, pokojnej, vrúcnej, vytrvalej a plnej bezhraničnej dôvery v Boha. Veľpráve ju nachádzame aj medzi apoštolmi vo Veľeradle, kde všetci jednýmysle ne zjednotení v modlitbe sa pripravovali na príchod Ducha Svätého.

Celým mesiacom zaznieva vzývanie a oslava jej mocného príhovoru za nás u Boha v Loretánskych litániach. V tomto mesiaci máme i liturgickú spomienku na Pannu Máriu Fatimskú. Pripomeňme si, ako pri druhom zjavení, 13. júna 1917 okrem iného

povedala jednému z troch detí, Lucii: „Pán Ježiš si želá, aby udiaprostredníctvom teba poznali M a naučili sa Ma milovať.“ Ďalšia spomienka je 24. mája na Pannu Máriu Pomocnicu kresťanov, ktorá je hlavnou patrónkou celej saleziánskej kongregácie. Pápež Pius VII. ustanovil v Cirkvi tento deň ako poakovanie za oslobodenie z Napoleonovho zajatia. Už predtým vzývali kresťania Pannu Máriu poasťureckého nebezpečenstva ako pomocníku, keď v r. 1571 kresťanské vojsko zvíťazilo v námornej bitke pre

Lepante a tiež pri obliehaní Viedne v roku 1683. A o všetko ľudsky nemožné dokázal svätý don Bosco so svojou Pomocnicou kresťanov? Staval bez peňazí, nasycoval bez vlastného skladu. Na o nestabilných pedagógovia národa a väznice, to dokázal so svojou Pomocnicou kresťanov. Ona mu menila divých vlkov v chlapenskom vydaní na tichých baránkov a z lotrov vychovávala svätcov. Ako to dokázal? Modlil sa a veril Pomocnici. Viac ako u ene teórie hľadal Pomocnicu. Keď nemal v peňaženke a v komore, keď nemal už ani kde požiť, vždy mal ešte Pomocnicu. A tá ho nesklamala. Keď zakladal *Inštitút dcér Márie Pomocnice*, chcel, aby sestry boli živým pomníkom v a nosti Pomocnici za to všetko, čo vykonala v jeho živote.

I tento mariánsky mesiac nám dáva príležitosť, aby sme podľa vzoru a s pomocou Panny Márie rástli a upevnili sa vo viere, prosili za naše rodiny, deti a mládež. Májové pobožnosti nás majú povzbudiť a obnoviť v horlivosti v tejto úcte počas celého roka. Využime teda čo najlepšie tento mesiac a naerpajme do svojich srdcov novú posilu pre hlbší duchovný život prostredníctvom tej, ktorú nám Pán Boh dal za Matku a sprostredkovateľku ku všetkým milostiam. V každom dome by nemala chýbať nasledovná modlitba:

Preblahoslavená Panna Mária, teba Boh ustanovil za Pomocnicu kresťanov. Buď našou Matkou, buď ochrankou tohto domu. Prosíme a preukazuj nám svoju veľkú pomoc. Ochraňuj tento dom od každej škody, od požiaru, od záplavy, od blesku, od víchra, od zemetrasenia, od zlodejov, od zlých ľudí, od nepriateľských vpádov, od vojny a od každej inej pohromy. Požehnaj, ochraňuj, bráň a stráž ako svoje deti nás všetkých, čo v ňom bývame. Zachráň nás od každého nešťastia a nehody, ale nadovšetko ude nám potrebnú milosť, aby sme konali čo najviac dobra a vyhýbali sa hriechu. Mária, Pomocnica kresťanov, oroduj za nás. My sa ti navždy zasväcujeme. Amen.

Sr. Mária Sitárová, FMA

Udalosti

- Dňa 10. apríla 2016 sa vo farskom pastoraľnom centre v Horných Orešanoch uskutočnilo stretnutie s manželmi Ing. Gejzom a Máriou Schindlerovými na tému symptotermálna metóda. Prítomných bolo niekoľko manželských a snúbeneckých párov z Horných Orešian, Smoleníc a Trnavy. Manželia Schindlerovi pracujú v rámci organizácie LPP /liga pár párov/ a poskytujú poslucháčom poznatky a svedectvo o istom manželskom živote v zhode s učeními katolíckej Cirkvi.

Pripravujeme

- V dňoch pred slávnosťou Nanebovstúpenia Pána sú tri dni Prosebné dni. Závazný je jeden deň. V našej farnosti to bude pondelok 2. mája, kedy budeme prosiť pri sv. omši za požehnanie úrody.
- Dňa 29. mája 2016 o 15 hod. sa uskutoční na dvore v priestoroch starej fary v Horných Orešanoch Deň rodiny. Na popoludnie pri hrách, piesňach a opekaní sú pozvaní rodičia s deťmi akéhokoľvek vekovej kategórie.
- Dňa 16. mája 2016 sa z našej farnosti uskutoční púť seniorov i chorých k Sedembolestnej Panne Márii do Šaštína. Odchádza sa o 7,00 hod ráno. Sv. omša v Šaštíne bude o 10,00 hod. Prihlásiť sa treba u pani. Boháčekovej.

Kto prijíma dieťa, prijíma matku

6. marca 2016 o 15.00 hod. sa stretli ženy, muži i mladí ľudia našej farnosti na fare, aby sa v rámci Svetového dňa modlitieb modlili za Kubu. Prišlo 25 veriacich a mladá hudobná skupina Fidli Cantí, ktorá vhodným hudobným sprievodom a piesňami obohatila duchovný zážitok z bohoslužby slova.

Bohoslužbu pod heslom „Kto prijíma dieťa, prijíma matku.“ otvoril príhovorom duchovný otec farnosti vdp, Milan Červeňanský, ktorý prítomným na záver udelil aj požehnanie.

Slávnostnú výzdobu so symbolmi Kuby realizovali členky prípravného výboru, už tradičné pohostenie v príjemnej a priateľskej atmosfére, v ktorom nechýbalo ani typické kubánske jedlo z fazule a ryže, pripravili hornoořešianske šikovné gazdinky. Čaj a káva patrili k nemu tiež.

Úmysly apoštolátu modlitby na máj 2016

Všeobecný: Aby ženy vo všetkých národoch sveta požívali úctu a boli rešpektované a aby bol ocenený aj ich nezastupiteľný sociálny prínos.

Evanjelizačný: Aby sa v rodinách, komunitách a skupinách šíriala prax modlitby posvätného ruženca za evanjelizáciu a pokoj.

Úmysel KBS: Aby hojnosť darov Ducha Svätého zoslaných na Cirkev prispela k zvelebeniu mieru a spravodlivosti v oblastiach zmietaných nepokojmi a konfliktmi.

Smieško

- V škole: „Deti, povedzte mi vetu, v ktorej bude slovo ananás.“ Prihlási sa jednotkárka Anka: „Ananás je sladké ovocie.“ „Výborne.“ Prihlási sa Jurko: „Otec dnes pripravoval rajky A NA NÁS zabudol...“
- „Prečo plače Karolko?“ – „Fero mi hodil do vody krajec chleba.“ – „S úmyslom?“ – „Nie, so syrom.“
- Na ulici plače chlapec. Príde k nemu mladá pani a pýta sa: „Čo sa ti stalo maličky?“ „Stratil som sa!“ , vzlyká chlapec. „A poznáš svoju adresu?“ – „Áno. Matej zavína azet bodka eska.“

Texty bohoslužby vyberajú ženy tej krajiny, za ktorú sa v danom roku celý svet modlí. Toho roku to boli ženy Kuby. Pre potreby tejto krajiny sa koná aj finančná zbierka, ktorá v našej farnosti prebieha vždy do konca mesiaca marca. Podporíme ňou prácu s mládežou a seniormi Kuby. Toho roku sme vyzbierali 100.- eur. Pán Boh zapla všetkým darcom!

Svetový deň modlitieb 2017 pripraví kresťanská cirkev na Filipínach. Jeho hlavnou myšlienkou bude heslo „Som k tebe nespravodlivý?“

„Musíme tu byť jeden pre druhého, lebo Boh nám ukázal, že On je tu pre nás.“

Sv. Alžbeta Uhorská

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny veriacich so zameraním na Cirkev a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor.

Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15.

Info o vydavateľovi: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225